

Bréf og skýrslur varðandi brunatjón 1876-1906

Aðfnr. 1506, örk 3

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Útskrift

í lögregluþingbók Reykjavíkurkaupstadar.

Ári 1906, þ. 5. júní var lögreglujettur Reykjavíkur settur í skrifstofu þegarfjölds og haldinn af hinum reglu-
lega dómara setnum þegarfjöldi Páli Einarssyni með
votum Jóni Þorvaldssyni og Páli Jónassyni. Þá var litið fyrir:

Ad hefja rannsókn úf af elds-
votu í Grottingóla l. w var ad
húðum, aðfarast 3. þ. m.

Af þess efnis er mættur ad tilhlufur dómaram
Jóhannesi Sveinssyni til heimilis í Borteyri í Strand-
eyjalu, sem mi dætur hjó vid vinnu og leigju herbergi
ásamt Sigfríði mólðrum í Langveggi 39. Hann er
48 ára ad aldri og elvarlega áminningur um sannleggi
gefur hann skýsla í þessa leit. Hann var í langan dag-
inn þ. 2. þ. m. vid vinnu hjó Matthíasi Þangmanni Matthíassyni
og vann ad gátabólum. Á vörum þinnarinn um daginn mætti
virkid og Sigfríðinn er hann ásamt þinnarinn vid þá heimse
þinnarinn og þó hann þó mætti til Matthíasar Þangmannar
þann tíð hann var í sölubúð sinni til þess ad þá ad
vita hvaða verði hann etti ad byrja á. Þat Matthías
hann þó þann og sáðs þó sveigjastann upp í þó. Þess
virkid þá með þinnarinn hann þat ekki þessinn upp ad
sölubúðinni no l. í Grottingóla. Þess ad búðinni var þannid
þóð matunnar upp lúðil, laud upp búðinni og þóð vikið

ísamt hvarum um í biddum. Síðan þeir þau á
sveigjadossum, og fundu engu. Því þá vildu að jafabólur
verð sínu af þau. Madurinn sá með hvarum var gætt
samkinnis vildum í biddum, lofandi hvarum og hvarum
vildum á góðum. Þau munu að þessu leygi vildu að
madurinn sá með þeim var haf. Flutt mitt með
þeim upp í hvarum og vildu þau hvarum og mitt þeim
hvarum þessu. Vildu þessu og hvarum vildu eplir
hvarum í biddum var og sjúkalega þess vildu og eplir
þeim, hvarum þessu með þessu var þeim minna dætt
inn ný þeim hvarum dættu og þau vildu.

Umrett langdagsvöld var vildu við jafabólurinn þau
þeim kl. 10. og vildu eplir að hvarum var lofid og mun þess.
Því vildu ásamt þessu að hvarum og þessu þeim saman
mun vildum. Vildum þessu þessu dættu mun þess
vildum þessu að þessu að þessu að hvarum í hvarum mun.
við þessu og þessu engu vildum og þessu mun þess.

Þessu hvarum þessu gætt að vildum þessu þessu þessu
vildum í vildum var vildum vildum. Þessu þessu vildum.
Mppp. þessu. Þessu þessu.

Þessu vildum mun að hvarum dættu mun þessu þessu
þessu þessu í þessu, mi við vildum þessu í
hvarum og þessu hvarum vildum ásamt þessu
þessu. Þessu var ásamt þessu við jafabólurinn
í langdagsvöldit var og mun þessu kl. 10. mun vildum og
vildum þessu eplir þessu þessu jafabólurinn að hvarum og þessu
alla vildum. Vildum þessu gætt þessu að þessu þessu

Ed. Jarf mitt úþ mun nottina og gefu annars
ed. gefu minar upplýsingar mun þannan í Grettis-
gölu no 1. Uppf. Samf. Vjékfrí yjetti:

Jón Þorvaldur
Pálsson.

Rjetti slíkt
Lálf Ólafsson

setur.

Ár 1906, þ. 5. júní var lögreglujettur Reykja-
vídur settur í skrifstofu þegarfariga og haldinn af
hinsu reglulega dinnu settu þegarfariga Pálf
Ólafsson með notkun Jón Þorvaldur og Jónas Jón-
sson. Þá var þessi fjú:

Ad framhalda rana sölu úþ of
aldvata: Grettisgölu 1. u þar at
híndum aðfaranót 3. þ. m.

Ajúi yjettinum u metur ad tilhúfum dinnans
stödd: litstjóri Reykjavídur Klánu Klálfsson 50 ára at
aldri og áminþau mun þannugt: gefu hann skýla í
þessu líti.

Aðfaranótina 3. þ. m. þegar kl. vanþá: 10. mín. í 4. vada-
at: hann við þóti þannatinn og fjú þá þegar í klaf í
þessu og fjú at vildu at hildu at var í húsinn no 1. lit
Grettisgölu. Ágjati hann þá fjú sprakuhúsið upp í
þessu og skýla fjú mun at þessu með sprakum
þessu, en fjú sjálfu þegar í klaf þannugt u var at þessu.

Þessu hann þessu þannugt var þessu fjú Guttmundur Ólafsson
þessu Ólafsson, Katlaas Þannugt Katlaissa og Þórhaldur

Þessi þingur isambæt fláttu sinnu og þá drifa íd mun
leid. Var þá sprungi ríða í bítinu stúrn Seidun var
og til sundur vísu, og var þá Matthías og Þuríður
skotta valin inn um ríðuna í eldina. Þessum þingur
skipaði þá þegar að bjóla upp handina og þótti það
heglegu. Þar hann þá inn þar ein eldurinn var. Þessum
var þá mikið í fyrsta, og hann raud í, þá þessum þingur
að eldur loyati aðeins í þessum þingur og í þessum þingur
það þótti í spjallinu að slóða eldinn og aðgætti
þá þessum þingur hvernig allt var um þessum. Var hann
þá var að þessum þingur verit holl í þessum þingur
þann og loyati. Þessum þingur þá það með sjú og
eldur þá þá þessum þingur allt, og þá þá þessum
þá þá var í þessum þingur allt og þá þá þessum
og þessum þingur eldur leiddi um þessum þingur og lagna
þá í þessum þingur og um með allt þessum þingur, og þá þá
þessum þingur vandruga í þessum. Þá allt þessum þingur með
að mikið eldur þá þessum þingur allt í þessum
ein og þessum þingur verit í mikið eldur þingur
og eldurinn eldi mikið þessum þingur, og þá þessum þingur
slóðun í mikið eldur þingur, og þá þessum þingur.
Þessum þingur segir átila vafalandi að þessum þingur
verit í þessum þingur stórbít af ásetta ríði. Þótt
hann þingur í stótt þingur bít var það slóða votta að,
hvernig allt var um þessum þingur, holl slá þingur glaggandi og setri
vott og gætti þessum þingur til loyati þessum þingur og
þótt þessum þingur mikið um þingur þingur og þessum þingur þessum.

Depurðingun gæði þegar í stað í staðnum
tilraun til að fá upplýst hvern veldur munirna
að eldsvotna þessum, en árangurslaus, og gefur
hann ekki gefid neina upplýsingar í þess efni.
Upp. Samþ. - Þjettir stíllid.
Páli Einarssyni

M. M. M. M. M.

Setnum.

Jónas Jónsson.

++
Ári 1906, þ. 6. júní var lögregluvitun Reykja-
víkur settur í skrifstofu þegarföngdum og haldum af
hinnar regulegra dómara setnum þegarföngdum Páli Einar-
ssyni með vottum þessum þessum og Jónas Jónssyni.
Var þá

þann haldid varu ídun úf af elds-
votu þessum, en þar að haldum í Grettis-
götu Nr. 1, aðfarandi þ. 3. þ. m.

Þessi vitunin er að tilkallum dómara með
skuldan þessum Jónas Jónssyni. Hér er að aldri, og
alsvartega áminnað um þann sögla gefur hún skýsleir í
þessu leit. Hinn leigir herbergi uppi í lofti í fjú-
huguta nr. 6 í Grettisgötu og veif herbergit úf to göt-
num. Hinn vottinn þessum þessum í húsnum nr. hild Grettisgötu
varnaði hún úf það, að hún hýfði „Skirra“ í rídu, sem
brofin var. Þess hún þá úf um gleggja sinn og sífá
dregg í að gírdar í ferningaraldrí huna úf um rídu
sem til sundur veif í sölubústinu í Nr. 1 í Grettisgötu

þar sem eldurinn var dreyfður í. Hafði drengur þessi
böggul eðr. alklifinn undir hendinni og ljóþ þann
allt hvad af lók inn eptir þrettíngötu og hvarf vísinn
þar. Drenginn bar mjög fjótt fjóru og hann var vísinn
lífsinn svo vísinn sá eðr. fram á hann, og gefur
þú eðr. þess þann apell. Hin lók eptir þú að
drengur þessi var í miðgáttu fólmur og hafði að hinni
heldur gátt undir lífs á höfði, en þessu o: lífsinn
lók hinn þú eðr. svo eptir, að hinni gátt. Júlíus þar.
Böggulinn sem drengurinn bar, var sem sagt eðr.
mjög stór og ljóþur hinni, að utan um hann hafði
verit stórt brútt hjótt, og var að sjá, sem laus-
legur var um hann brútt, hinni og hvarri lók.

Þessi gefur hinni gátt sjú mitt til hvad: böggulinn
hafði verit, en þar var eðr. svo að sjá, sem þar í
var minn þessi með drögmur hvarri, heldur itt.
hvad annað. Að vísinn lók þú gefur hinni eðr. gefit vísinn
upplýsingar um allt böggulinn. Og þar sem drengurinn bar
svo fjótt fjóru gefur hinni heldur eðr. gefit vísinn upplýsingar
um allt hann eðr. slottabútt nema hvad hinni þessu itt, að
hann minni eðr. hafa hafa hálslinn. Hinnsegar lók hinni
eðr. eptir hvad drengurinn hafði illenda eðr. telenda eðr.

Hinni þú drengurinn sanna itt í biddinni rjett áttu, eðr.
þá minni þessu að hinni heldur áttu en vísinn vand vísinn,
að vísinn var í biddinni. Þá þú hinni rjett eptir
að drengurinn var hlakinn hjá, að vísinn sanna itt um
vísinn, sem drengurinn hafði sanna itt um, og rjett þar í

því sum dröngur hlampaði fyrir heim á M. A.
í Grettisgötu í Skrifum og þakkaði að skilað
veri í sölbudinni No 1 og beiðist hjálpar.
Hjör þá fór til hjálpar og sum mangs tíð!
því sum hún þekkti mann af

Með. Samþ. Vjör frá rjetti.
Rjetti stíð
Þáti Þúsarþu.

Notar:
Þjinnu
Þúsarþu.

Settu.

Íu No. 8. júní var lögregluþingur Rjúgja-
viku í skrifstofu þegar sigla og haldin af hinum
reglulega dinnu, settu þegar sigla Þáti Þúsarþu
með undirskriftum vottum. Var þá

frambaldið þingum úf og alda-
vatanum í Grettisgötu No. 1. at þar
nótt 3. júní.

Árni rjettinnur er að tilhlutun dinnarinnar mættu
verðumannindredi Þlu. A. Nielsen 34 ára að aldri
og áminstur um sunnlegi gefur hann sigla í þessu
leid.

Hann hefur stáid í verðumannindiplum nokkru
íð Hansu Þúsarþu. Þann er átti vinnu í sölb-
budinni No 1 í Grettisgötu. Þannig að Hansu hefur
þegar nokk af vinnu fyrir hann mikið gætt. Fri-
þeim indiplum skuldar Hansu hann áttit eit

og bad mig um að fá keyptu 2 Sassa. Yfirlypti
álið sig þafa fulla heimild til að selja fjúru Hansu
Sassa þessu, og fúru hann fúru ávamb manni frá Matthíasi
þangot upp epli, en þann enge sveidjastess og vart
fúru eðru af sölu. Þar yfirlypti fúru apþur ántu:
þessu.

Yfirlypti þessu apþur en þessu þessu skipti þessu:
þessu, þar á meðal fjúru epli að Hansu var
þessu til þess epli þessu hann að selja anglyp-
ingun; gluggana um þessu þessu vart lottu þessu
Hansu sigldi þessu þessu setu allþessu grá ullu-
þessu fjúru alla gluggana, og þessu þessu þessu
þessu gluggum, en yfir. Þessu þessu þessu
aðru en þessu. Yfir. Þessu eðru epli þessu þessu
þessu að þessu þessu með þessu þessu slotti fjúru
þessu þessu þessu, og eðru vart þessu var vart þessu
þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu þessu: þessu
þessu og þessu þessu þessu þessu, en eðru
þessu þessu þessu um þessu þessu var þessu
eðru eðru. Þessu þessu yfir. Þessu til að ganga
með þessu þessu upp: þessu þessu þessu: þessu þessu
þessu og þessu til, ef hann þessu þessu þessu
þessu þessu eðru þessu. Þessu þessu þessu þessu
þessu þessu fjúru þessu. Yfir. þessu þessu að
Hansu þessu vart þessu þessu, en vart þessu þessu
vart þessu eðru.

Þessu þessu þessu þessu þessu yfirlypti þessu vart

Söluþingi, en þar á milli en dýr lokadar og
veit hún eðri til að meina í húsinn hafi lýst
að þeim dýrum. Hún var ein af ibínum húsin-
lun fagist varast: við eldinn. Verast: hún við
það, að hún keypti þýð, og var þá midill reyðan
lunnin í herbergi hennar. Þessi hún þá þegar að
siddast var í Söluþingi, hljóf upp og vakti mistun
sinn, en soaf í öftr herbergi niðri. Þar sidan alls
fólkitt í húsin varist og matun að nafni Gunnarson
þverlunnun, en uppi soaf, þvi úf til að kalla til
hjálps til að stöðva eldinn. Þen hitt fólkitt þvi
þegar að þjanga þingunum úf in húsin. Þvithvætta
var þunnugt en það, að fadur hennar hafði eðri við
þryggð þingunum sinn.

Þvithvætta hlýggur að enginn menni hafur fandi úf in
húsin, epli að hún sofast: og þar til varð vand við
eldinn, og að allri hafi verist lunnin in þegar hún
hættast. Hún lagði eðri merki til veinu manns
en soöldit, en hún þótti vera grunsam, og
legist eðri vilja en hver valdu sjá að þannanum
og engu upplýsingar getu gefid þar að líl and.

Þvithvætta þessi var lesin upp og vildi hún stöðva
hanga með eidi. Þvithvætta þessi.

Matte þá þvithvætta þessum þvithvætta Agnild Þalsson
12 ára að aldri og var alvarlega ávinnkun en
þvithvætta. Hana býr í húsin Met við þvithvætta
og efur þar uppi í lofti í sama herbergi og Gunnarson

verðum um aður þorðingum. Hana var í fátta vopni
er hann aðfarirótta Kildasunnunna var vadin úr safi
ad hidsad veri í eolabidunni. Nu þuun lögum
þá lida í hebergum, og hlupu þeir badi úr sv
fjott, lein þu var vit sum id til þess ad kalla í
munn til ad elðska eldun. Hana veif eld til
þess, ad meira in húsinn hafi haft lýfil ad dým
un, lein ganga in ibidarlúsinn in i búsinn, og
gefum annan eld gefit upplýsingar um hvar
kveip hafi í. App. samþ.

Pjetri eldri
Dali Liasyn,

Notar:

Þjinnson

Olafus þinnson.

settur.

Er 1806, þ. M. þinnson var lögfrjettur Þorðingur
settur í húsinn no 1. id frettirgötu og haldinn af húsinn
reglulega dinnun, settun bejarfugla Dali Liasynsyni
met notun þorðis Þjinnsyni og þinnsynsyni.
Nu þu

frambeldit rannsóð úr af brunn
un í frettirgötu no 1. þ. 3. þ. un.

Appri rjettun er ad tilhlutun dinnun meti Aldar
Defania Katrin Ligujsindotti Nana ad aldri og alvaxun
aininnun un samvögi alfu hús dýskun í þessa liti.
Kinn í húsinn í frettirgötu no 1. og var húsinn Kildasunnun
notkun, er biddun í. Mun Svöldit þu undu miduetti

sof hún uppi í skurdam við húsnáðarinnu og
dóttur hennar í svefnherbergi hennar síðanfunda. Þá
um miðnætti fór hún að hætta og sofa á þegar.
Hún sof hjó föður sinni í húsnáðarinnu og var
syndis hennar í sama herbergi. Næsti hún svo eðla
af sju fjórum og Lúvísu dóttur hennar þann sinn
og varð hann með þri, að dætur verið svikadur í
húsinu. Þótt hún þá uppi í rúminu, varð fjórum
gjamslang þessum vorlunum, so sof uppi í lofti
inn og sitan hljóf hún úf, og var þá berid at bjega
húsgögnun hún biddur, so offit. vissi að dætur
vætrýggt. þegar offit. þann úf í góttum fjórum, varð
hún dætur vor at meina veri þann úf, og þann
inn þann. Offit. fullgittin, að hún allt eðla vilji
inn, hven valdur sju at hennarinnu.

Þann en offit. hättadi, var Lúvísu dóttur hún biddur
hättad. Offit. var dætur fjórum hluta velur
í sölubúðinni fjórum Hansum þegar hann þurfti frá
at fara, so hófu dætur verið þann úf í rúmalit,
epli ad hann giftist, þann sitan hófu þann henn
annast sölubúðina hafi hann vtið frá at fara.
Hansu sigldi í velur og var þann Halgimur
Benediktsson þann úf í föskúsinu fjórum Hansu
í sölubúðinni meðan hann var velur.

Offit. hettu geku dætur gefit meina upplýsingar um mön
þann dætur da manna, þann vdrum fjórum hafi vanid
þann sinn í sölubúð Hansum. Ad henn upplýsin hún þann

þilfum ad nafni Kristján hafi verið vanur ad keyra vinnu
þvíri Kánsu.

Um sóldid þ. 2. júní sá yfirlýpta manni i gránu
föfum suna upp ad húsinu og sun hann upp broppumna
ad skúlhústinu, en er þær voru lokadar surjeri hann
við, og sá yfirlýpta hann ganga niður göluna. Hver
maður þessi hafi verið veif yfirlýpta eðli, en henni
syndir hann vera drukkinn.

Yfirlýpta var i vefur um sveggja mánaða kinnu i biðhjá
Kílli Kámpunanni Fjeldsked, en þó þaðan, er sólduati i þjá
hannu, þann dag sem sólduati i þó hann ni biðinni
um kl. 4-5 e. l., og gelur heldur eðli gefit nemur
upplýsingar um upplök þess kinnu.

Þar mun adspurtt segist yfirlýpta eðli vita neitt
um hvern annar hafa lýft þann, er gengur ad hand
þeini, sem er milli sólbúðarinnar og svefubergis
Kovinnu. - Hannu laud þeini hand upp velt ad ulan
þrá ni biðinni og þafði sjálfur lýftinn ad hantinni
notan hann var hjér. Yfirl. veitar þi eju klady
ad hún vili til ad mólum of íbúnum húsinu hafi lýft
ad þessari hand, enda eju stráin alls vinnu vís, en
mólum vinnu strá i húsinu. (Uppf. samþ. Vjell frá yfirl.)

Metti þi næst i rjettinum suna Kálin þvekinuótun,
suna Agúlu þvekinuótun og húsinu i húsinu n. l.
i Grettisgölu, 58 ári ad aldri, og áminnd mun þessu eglu
vefur hún skýla i þessu leit. Hún var henni röttinn
sem sveif var i sólbúðinni, en maður hennar var þó

Þjervandi ausur á Þyrbæddu. Þú skoldit
áður sat hún uppi í herbergi dóttur sinnar þar
til c. kl. 11^{1/2}, en fór þá til hettu, sofnaði og
vissi ekki af meina fjöri en dóttir hennar kom inn
og vakti hana og sagði að svefnur væri í sölu-
búðinni. Þauk þá skjálgyfda stú adinn íbúna
hússins ús til þess að dala í föllu og fá þegar
húsgögnum sínum ús, en þau voru ekki vákrygg.

Þjervandi skuldi ekki hafa hagnýnd um hvern valdur
þj. @ þri, að hafa svefnur í sölubúðinni, en hvernig
það hafi verið gjald. Hún vart þessu ekki var,
að svefnur væri hollur í sölubúðinni, þau tók hún ein
og segs er, hún í loefni þau til dóttur hennar vakti
hana. Þau mun aðspurð segist hún ekki vita mun,
hvern hafi lýfilið að henni þessu, en liggur milli
sölubúðarinnar og íbúðar hússins.

Þessu hún kem ús mun nottina sí hún legur manni
í gáttunni, og mun skoldit áður vart hún ekki þessu var,
að meina matur væri þar hringur húsit, nema aðeim
lína, en þau upp skínþoppurnar og skjei þau vit.
Þú skjálgyfda at einu á baki hennar, en veif ekki
hvern það hafa verið. - Hvern getur hún ekki gefit
meina fróðari upplýsingar í máli þessu. Uppf. Samp.
Vjek þri rjetti.

Rjetri skild.
Þall Qinarsey,
setur.

Notar:
Þjervandi Þjervandi
Þjervandi Þjervandi

Ár 1906, þ. 19. júní var lögregluríttinn Reykjavíkur
settur í driflopu bejarfjeldum og haldinn af hinum regl-
lega dómara, setnum bejarfjeldar Dáti Einarsyni með vottum
Jónasi Jónassyni og Dáti Arnassyni. Var þá

frambúið rannsókn úf af brunninum
í Grettisgötu no 1, aðfaranótt 3. þ. m.

Því ríttinum er að tilkallan dómaram mættu ein
viki Mathias kaupmann Mathiasen í Reykjavík 45
ára að aldri og áminna um samþykki yfmu hann
skýsla í þessu leið. Aðfaranótt 3. þ. m. varð aði hann
við Rall brandlútsinn, þar ein hann var í rúmi sínu.

Aljós hann þá þegar á þessum og er úf þu sá hann
reyðinn í húsinu no 1 í Grettisgötu bera við húsinu.

Aljós hann þangat og er hann þu var þar fyrir
Gudmundur Einarsen Kleinsuninn og jóa hann vaki
í þunna inn í eldinn um ríða í þíðinni, ein
til sudur vísu. Þessi ríða var alveg hollu, er
þvíl. þu er, og liggja hann, að hann hafði verið
hollu úf, þu fyrir utan lín glerbró. Vikið gelur
aðri tilgreið þessu fleiri er þu hann hafði verið í
urdan þju að brunninum, enda vitti hann þu lílla
eplirkerð þverju þar um, þar ein hann þegar fór
að hjálpa til að stöðva eldinn, og var þu gjótt
með þu að auka í hann vaki í þunna, er þar
stótt íti urdu rúna í húsinu, og liggja hann að
rígningavaku hafði verið í þu þunna.

Þegar vikið var í leiðinni að brunninum sá hann

allmagna drifa að mi ginsum áttum, en vand eðli-
var við minni dreng eða fullorðnum manna en
heljör: gagna skóla^{átt}, eða minna en hvarum þotti gæm-
samum. Þá er vel við eðli gefid minnar
upplýsingar um, hvern vaddu mun: að þess hága
þess: háttinn.

Vikrit er umboðsmaður hjó á landi fyrir vabrygg-
ingurfi dagid "Þun" og hefti Hansen kaupmaður
vabryggð hjó hannum. Þess vabryggð: Hansen varin
einar 14. nóvember 1905 til júlí 1906 fyrir 3000
krónum, en þann 21. mars þ. á. hökkaði hann vabrygg-
inguna upp: 4000 krónum til 14. nóv. þ. á. fyrir varin-
ar: sölubúðinni einar, og and þess vabryggð: hann
þá um leid inni lítit fyrir 1000 krónum, en búgoga
hann um geymsl uppi á lopti fyrir ofan sölubúðina,
þann sem hólup var. Vikrit segir þann Hansen munni
hafa flugit annan þota af varum ulandandi þá, með
skipum Þorrefjelagsins um þat leyti, sem hann hafi
hökkað vabrygginguna. Þen veritila öfvi þess varin
fjedd vikrit eðli.

Vikrit er nokkut þunnaq Hansen, en eðli við þat
hann geymsl lípðinn að dýrum þeim: sölubúðina, en
við um: íbitahúsið. Hekkur eðli vissi vikrit fyrir en
langardaginn fyrir hildanum at Chr. Nielsen hefti lípð-
inn að útidýrum sölubúðarinnar, en þá þat vikrit hann
at láta sig þá þess þess af vurdum in búðinni. Allat
Chr. Nielsen at þinn þat og fíð upp: sölubúðina með

verðan annar vitnislaus, er átti að hafa dásæna.
Þen nodden þau epli sunn þu. Nildu aplur ofan
in sölubúðinni og sagti að veðja dásæna heftu
eðli fjúfunduð. Mppp. Samp. Vjod þú ytri.

Metum er fjú yttinum Gudmundur Steinuridar
Eirasson H. in, til heimilis: Sögjafurab: no 6.
A hvílasunnunottina varndi hann við hejvín hand-
lidunum og þi þi þegar: Med á fobur til að hjálpa
til að slökva. Þau hann einn af þeim fjúslu, er sunn
að húsinn no 1: Grettisgötu, epli á Svíðaði: þi,
er þi um nodden sunni á undan hann. Hann man
epli Sögjafurab: í Bergskóðum, er gefur eðli nefnd
fleiri med nafni, þau einn hann eðli veitti þi sjúðege
eplidil þveju sunni um, heldur þi þegar að reyna
til að slökva. Þegar hann sunn að var suturridan
á sölubúðinni hoklin og er það hugbot hans að hún
hefi verið hoklin úð af mannavöldum, er eðli spurgt
af eðli, þau einn eldunum hefi verið nodden þi.
Glerdungrau þjeju nitur in ríðudarmunum að ofan
og reyð hann fjúsl föð ein á þeim, er máð þeim
sú þurð, og varð hann að þi þi þi. Þau einn hann
dentati sig í gleggadarmunum og þi þi þi valin
í eldun, er atur fenta hann valit í föllum. Þegar
hann býjati að slökva var eldun að þi þi þi og
þanzat sunn búðinn og mikil reyðun sú að lítill
var heft að þeim þi er inni var. Tók hann þi
eðli epli hvar nodden glerbrot lágu fjú einn ríðuna.

Hann jós velurinn um bútur að sinna þau sem
hann virðist eldinn helst vera og að lítili stunda
líðinni köddi alveg að stöðva eldinn, epli að
úldu þú búturinn höftu verit sprengdu upp.

Þessi varð veldið meins þess varð, er hann fór til
brunnsladarinn, er hann þetta sjúkladlega þreygðilega,
og á þessu leið kök hann eldi epli, að hann mætti veiri-
nn er hljóf frá húsin, sem var að henna. Heiðis-
föld hann alls var heinn og í þessu, er hannan þau
að húðun, og hann getur eldi gefit meissu upplýsing-
ar um, hvern valdur sjá þú, að hafa sviðs í hú-
sin. (Uppl. Samþ. Ujell frá yjetti.)

Mettu er frá Áru firsu bókhaldari 32 ára, og
var hann áminskur um samningi. Hann vadrati
húðasunnarótinn að hljóf brandlinduninn, frá þegar í
stad á fötum og þau að Grettisgötu nú 1 þegar veit
var að sprengja upp húðinn. Þú hann sin um dýrni
í bútur og hjálpari til að stöðva, er hann fyrri
húsið frá hann eldi og getur þú eldi boit um
hvernig umbofs hafi verit um veidun. Hann
varð eldi var vit meins hann á leiðinni frá
brunnsladarinn. Helda eldi veif hann til þess, að
meins hafi verit á fötum náðast þú sem hann býr
á Langveggi nú 37, nema hvað hann hefur
hefist að stúlka á Grettisgötu nú 6 hafi verit á
fötum. Fleiri upplýsingar getur hann eldi gefit.
Uppl. Samþ. Ujell frá yjetti.

Domarinn gefur þess, að nokkum hlji þess
vittit á rjettarhöldunum í rannsóð þessari af sjerðok-
mu áskotun, en rannsóð ulas rjettar er slóðr
framhaldit.

Þjetti slóðit
Páll Ólafsson

Notar.
Páll Ólafsson
Síni Síni.

setur

Ár 1906. j. 25. júní var lögreglurjettur Reykjavíkur
settur í skrifstofu þegar fögla og haldinn af lövum
reglu laga domara, settum þegar fögla Páli Ólafssyni
met vottum þorvaldi Þjórnssyni og Síni Síni.
Var þá

framhaldit rannsóð úf af lövum
í Grettisgölu nr 1 aðfangi 3. j. m.

Árjetturinn er að tilhlutun domarans mettur
Maupnatar Hannes S. Hansen, er þess hingat í gar
frá útlöndum og gaf domaranum þá þegar skýrsla
ularrjettar. Var hann áminður um rannsóð og gefur
skýrslu í þessu leit. Hann er ásamt Agúst Þorvalds-
syni sigandi að lövum nr 1 í Grettisgölu sem skýrslu
var í. Nafn: Agúst Skýrslu hús af Gudmundi á
Vegamöllum fyrir 6000 kr. en sítan var byggð
vittit þar þar sem skýrslu er og ibidur yfir henni. Þi
vittit byggur yfirhlyði, at muni hafa skýrslu yfir
3000 kr. en er samt eðri fullkomun og þess.

Þorsteinsson. Af þessum munum hefti
yfir. ekki annað en góð dými og ráðvandleg.
Þegar yfir. þó þessum fæð fjellhara Hallgrími
hva lífla, en bati, ægga at gólu dými solubitar-
innar. Þá þegar yfir. þá apþau úr fustinni hefti
Hallgrímur alalát útrun líflinnu sta hann þessit
hann og við yfir. ekki mun þann líflil síðan.

Þann 15. f. m. sigldi yfirheyrði apþau til Englands
þyðalands og Danmerkur til @ þessum úr umar.
Þessar hann nú gjört verzlunarsamlay við Sigurd
kaupm. Þormundsson og etla þeir í fjelagi að
byrja verzlun og hafa til þess leigt solubúð í húsi
Chr. Nielsens í Kírkjustrati. Þeir þetta verzlunars-
fjelag keyrði yfirheyrði í þessari ferd vorur þeir
9-10000 krónur og kom apþau úr þeirri ferd í
gar. Þar svo ákveðið í samningnum milli yfir-
heyrða og Þ. Þormundsen, að vorur þær, sem yfir-
heyrði sjálfur átti í Grettisgötu N° 1 skyldu yfir-
takast af hinu nýja verzlunarsfjelagi fyrir það,
er þær kostuðu yfirheyrða. En fyrir þær vor
ekki ákveðin í samningnum neina fyrirfram
líkðekin uppskæð. Það skæð til að verzlunin í
Kírkjustrati skyldi byrja 1. f. m., og að þá skyldi
flytja vorur yfirheyrða úr Grettisgötu þangað.
En úr því varð ekkert, því solubúðin í Kírkjustrati
var þá ekki full smíðuð.

* Þegar yfirheyrði fór útan sem sagt 15. f. m.
gekk hann og kona hans síðast um solubúðina

aflæstu henni og fjekk Chr. Nielsen lykilem ad
sitidlyrunum til garzu. En áður hafði yfirkeyrði
breitt seppi fyrir glugga í því skyni ad strákar ekki
sæu inn og freistast til innbrots, þar sem hlévar
voru engir fyrir gluggum. Yfirkeyrða minnir
fastlega, að í huld þeirri, sem úr búðinni veit
inn í íbúðarhúsið hafi hann stílið lykilem
eftir í skránni búðarmegun, eftir ad hafa aflæst
hurdinni, og kemur honum það á óvart, ad sa lykilem
er þar ekki nú. —

Yfirkeyrði segist vita sig alsaklausan af því
ad hafa fengið amann til ad hveitja í búð sinni, eða
vita nokkvað um hver valdur geti verið ad því.

Getur hann sjá helzt til ad slíkt hafi verið gjört
í fjandskapar skyni við sig, þar sem hann hljóti
ad bida tjón af. En hann á fjandmenn enga eða
fáa. Gefur hann dömraranum upplýsingar nokkrar
um nokkra þá, er hann hafi haft mök við, og
drengr, er lagt hafi komur í búðina í vana sinn, er
það fýkir ekki ástæða, ad bóka það nú þegar. —

Uppl. samsp. og var rjetturinn sidan fluttur
í Grettisgötu N° 1. —

Þegar þangað var komið athugadi yfirkeyrði
ásamt dömraranum og vottunum vandlega
í sölubúðinni. Yfirkeyrði stendur fast á því,
ad af vinellum hafi horfið, ad minnsta kosti einu
kassi af „malva“. Ennfremur eitthvæð af vinellum,
með merkinu „Bismark“ og var hver vindill af

þeim með pappirsstrimli utan um, með mynd
af Bismark og áletrudu nafni hans. En sjöstaklega
sáknar þó yfirteyndi nokkurra smákassa af góðum
vindlum 25 voru í hverjum þeim kassa. Hver
með þeim höfðu man hann steki. Einu vindlanna
mimir hann að tjeki „Febrá“.

Annad en þetta getur hann steki nú fulllyft
að horfid hafi. Var einnig kjallarinn athugasvar og
kannast yfirteyndi við, að málaraðvösin hafi hann
haft í kjallaranum og brúkað hana til þess að
taka við elropum, en leka þynni úr krana alurfato-
ins. Stki hún því að standa undir krananum,
en stki á kassanum niður í kjallaranum. Hann
neitar því, að hinni töni kassi undan „malva“
vindlunum hafi af sínum völelum komið í
kjallaranum.

Af steinolíu seldi hann sama sum stkeri.
Hafi steinolíufatid þeyri sjálfan sig og seldi að sínu
af því flöskun og flöskun, helst íbúnum hússins. Fatid
var næstum tömt þannig að halla varð því til þess
að ná úr því.

Hona yfirteynda kom einnig í sölubúðina. Full-
yðis hún einnig, að af vindlunum hafi allmikið
horfid og það af tegundum þeim, sem að framan
eru nefndir. Hún þykist einnig muna með
nokkurn vegin vísu, að hvir karlmannspatraddir
hafi átt að vera í búðinni, annar ljósgrár tornatar
að lit, en hinni eltekri. Voru þeir geimdir í

hvorni því, sem eldurinn hafði tekið um. Leifar
af eldinni klæðnaðinum fundust, en aldrei
af hinum. —

Ad öðru leygi gátu þau ekki upplýst, ad
arnad hefði horfið úr búðinni. —

Hona yfirteygna fullyrðir, ad er hún yfirgaf
búðina með manni sínum hafi þau stilið lykilið
eftir í skránni í huld þeirri, er veit inn í húsið.

Hún aflotsaði sjálf ad hana minnir huldinni
og annars var það alt af venja þegar farid var úr
búðinni ad lara huld þessari af og láta lykilið
standa í búðarmegin. — En lykili þessi hefur um
ekki fundist. —

Uppl. samþykkt. —

Vottar:

Rjetti stíð

O. Þjórnsson

Páll Einarsson

Jónas Jónsson

Ár 1906 þ. 26. Júní var lögregluverjettur settur á
bejarþingsstofunni og haldinn af hinum reglulega
dómara, settum bejarþingeta Páli Einarssyni, með
vottum Jónasi Jónassyni og þorvaldi Þjórnssyni.
Var þá framhaldit rannsókn ut af brunninum í
Grettisgötu N° 9. —

Fyrir rjettinum er ad tilhlutun dómara
með ekkjan þórlaug Þlugaðóttir, 59 ára og alvarlega
áminnt um samvögli, gefur hún skýrslu á þessa lúð:
Hún býr í Skinsmidahúsinum innst við Laugaveg

og leigir þar eitt herbergi. Hjá henni er dóttir hennar
með barn. Emþrenur býr í sama herbergi Guðbrandur
nokkur Jónsson. Kvöldið fyrir hvítasunnun segir hún
að allir í herbergi sínu hafi verið hiðtaddir fyrir þel. 11
og þar með Guðbrandur, og þá nátt gisti hjá honum
bróðir hans, Albest að nafni ofan úr Borgarfirði.

Hún varð þess aldrei vör, að Guðbrandur hafi forið
út þá nátt, og hyggur að hann ekki hafi gjört það,
og heldur ekki bróðir hans. Heldur ekki veit hún til
að neinum drengur eða nokkur annar hafi komið til
Guðbrandar þá nátt. —

Nú er Guðbrandur ekki hjér í bænum. Fór
hann fyrir nokkrum dögum með Reykjavíkjunni
upp í Borgarfjörð til að leita sjer atvinnu þar og á
yfirkveyrda ekki meira en svo voru á honum eftir.

Hann fór eins og hann stóð og hafði ekkert með-
ferðis. Og ekki skildi hann annað eftir hjá yfirkveyrda,
en fataræfla. Hann fór í nýjum eða nýjlegum fötum
er keypt voru fyrir 8 Kr. hjá Kristínu nokkurri á
Smidjustíg. Föt þessi voru: dökkgrár jakki og svartar
kleðisbuxur. Varð yfirkveyrda að ganga í ábyrgð fyrir
borgun fatnaðarins eða láta skrifa þau hjá sjer. —

Þor um aðspurð segir yfirkveyrda, að Guðbrandur
taki í nefið, en reyki sjaldan, ekki nema vindil vit
og vit, og nú upp á síðkaðit hefur hún ekki orðið
vör við, að hann hefði vinella, og heldur ekki, að
hann hafi lekið neitt af vinellum með sjer. —

Uppl. samsp. —

Matti þá fyrir njetinum Juliana Skýslóttir, 20 ára, og áminnt um samvægli gefur hún skýrslu á þessa liti: Hún býr með barni sínu hjá móður sinni Þórlaugu Hlúgadóttir. Í sama herbergi býr einnig Guðbrandur Jónsson. Laugardagskvöldið fyrir hvítasunnun kom Guðbrandur heim klukkun að ganga 10 með Albert bróður sínum, er hjer hafði verið í vinnu um mánaðar tíma, en hún heldur að heimili eigi hjá prestinum í Hvammum í Nosturárdal. Voru þeir bróður báðir ölvadir og fóru aftur ofan í bæ. Kom Guðbrandur aftur kl. að ganga 12 um kvöldið og vakti yfirkeyrda eftir honum. Þá segir hún að Guðbrandur hafi farið að hálta og sofist þar alla nóttina, án þess nokkarn tíma að fara út, svo hún vissi til, og hafi heldur enginn komið til hans þá nótt. —

Hún fullyrðir að Albert bróðir Guðbrandar hafi ekki sofist hjá Guðbrandi þessa nótt, og hún veit ekki hvar hann hafi verið um nóttina. En hvítasunnun morgun um kl. 2 kom hann heim til Guðbrandar, er þá var ekki konum á fætur og þvodi sjer þar. —

Laugardagskvöldið fyrir hvítasunnun kom Albert með kósku heim og fátuböggul í stóru gráu brjafi. Voru í þessum böggli hálstan og einn nyr alfatnadar úr grá — köflöttu efri fingervu. Þennan fatnád sagdist Albert hafa keypt fyrir 30 kr. hún veit ekki hvar, en Guðbrandur sagdi, að Albert hefði fengið þeningana að láni hjá Þorbirni frá ^{Hvammum} Hvammum í Borgarfirði. — Í löskunni var áhrinnu nyrfatnadar, er Albert átti og þvodi yfir — keyrda þau föt. —

(Heyrða þau föt) —

Meðan Albert bjó hjér bjó hann eða soaf á Bergstadastrig í húsi Fríðvika Sigmundssonar hjá Jóni nokkrum þar, en fór þaðan um hvítasunnudagana, og soaf í turbergi Þórlaugar 3 síðustu netvornar áður en hann fór upp í Borgarfjörðinn, en þangað fór hann með mest-sínumstu ferd Reykjavíkunnar, en Guðbrandur fór með sínumstu ferd hennar, og hafði Albert áður en hann fór, haft á orði, að hann myndi ráða hann í vinnu hjá þórdi bónda á Hamri eða annarsstaðar í Borgarfirði. Við yfirheyrdum ekki á hvaða be Guðbrandur nú er, en ætlar að senda fatabla þá, sem Guðbrandur á hjá henni upp í Borgarnes með næstu ferd Reykjavíkur. Annad segir hún að Guðbrandur eigi ekki hjá sjér. —

Uppl. Samsp. —

Þórlaug mæltir nú aftur og segist nú ekki muna fyrir vist, hvort Albert hafi sópit hjá bráður sínum hvítasunnunóttina eða fyrst komið til þeirra sinna. Hún fullgæddis að hinsvegar að það egi sjátt hvern hjá dóttir sinni, að Albert hafi komið heim um kvöldið fyrir hvítasunnun með fataböggullinn, og að böggullinn hafi verið þar um nóttina. Sínum-leiðis kvæðt Þórlaug ekki nú muna hvort Guðbrandur hafi hálft um kvöldið um kl. 10 eða sinna. —

Þaði Þórlaug og Juliana bjóða lögreglunni að líta um hjóglu síu sem þeim þókerist. —

Uppl. samf. —

Dómurinn kvæð þá uppsvofeldan
úrskurd:

Með því að það gekki orðid til upplýsinga í
máli þessu ^{ad} hlyðli þóslanga Flugadóttir og Júlíönn
Skjöldóttir verði rannsökuð ber að gjöra leit í þeim,
enda eru þær því samþykktar. —

Því úrskurdast:

Húskleit ber að gjöra í hlyðlum þóslanga Flugadóttir
og Júlíönn Skjöldóttir. —

Rjetti stíðit

Vottar:

Páll Einarsson

J. Þjórnsson

settur

Jónas Jónsson

Ár 1906 þ. 26. júní var lögregluþjettur Reykjavíkur
settur á skrifstofu bejarþögeta og haldinn af þeim
reglulega dómara settum bejarþögeta Páli Einarssyni
með vottum Ólafi Jónssyni og Jóni Sigurðssyni var þá
frambaldið rannsökuð út af
branninum í Hvettisgötu N° 1

Fyrir rjettinum er að tilklutum dómaraans mettur
Jóni Einarsson, 29 ára að aldri og árinntur um sam-
sögli, gefur hann skýsleu á þessa leit: Hann býr í
Bergstadastræti nr. 44, í húsi sem er eign hans og Friðriks
Sigmundssonar. Hann hafði leyft Albert nokkurnum
Þris tímssyni að sofa hjá sjer í vor ea manadar tíma.
Hann fullgæðir að Albert þessi hafi sofist hjá sjer að-
fararnöft hvítasunnudagsins, það kvöld hafi Albert

komid heimi eftir að hann var sofnaður eins og venja
hans var. en hinsvegar er hann viss um að Albert
hafi komid fyrirkluta nafusinnar, hattið frá hjá
sjer og rofid til mesta morgunnis da ekki vissi hann
annat, um morguninn dróttu Albert Naffi hjá honum
og fór svo út; hann gígrar á hl. 7 um morguninn.

Uppl. samsp. —

Vottar:

Jón Sigurdsson

Olafr Jónsson

Ríttli skilid

Páll Einarsson

settur. —

Ár 1906 þ. 17. ágúst var lögregluverjettur Reykjavíkur
settur á skrifstofu bójarfógeta og haldinn af hinum
reglulega dómara Haldóri Danielssyni með vottum
þ. Björnssyni og Jónasi Jónassyni þá var tekið fyrir

Að halda áfram rannsóknⁱⁿ af
bruna í Grettisgötu N° 1.

Í rættinum mætti um vitni að tilhlutan dóm-
arans Hallgrímur Benediktsson þros þessum 21 ára
að aldri til heimilis í Kirkjustreki 8., og var áminntur
um samsögli. Vitnið skýrði frá, að hann hafi verið
í þjónustu Hannes S. Hausson 2ta mánaða tíma
vefur meðan hann fór utan. Vitnið annaðist
vetylur Haussonar í þjónveru hans ásamt Guðlaugi
Þorsteinssyni. Vitnið tók við þeimur lykilmum að
búðinni og var annar þeirra láttur hanga þor inni;
hinn hafði vitnið í vasanum, en kyndi honum
eftir nokkurn tíma og notaði eftir það hinn lykilmum

Vitnið byggur að það hafi ljóst lyklineum, úr vasa
sinnum, en ekki skilið hann eftir heima í Lúðargötu
8., þor sem það bjó þá, og hann hófist sjá það.
Vitnið gat þannig ekki skilið Hausson nema einum
lyskli þegar hann kom úr utanför sinni. Hausson
fór svo aftur til útlanda í maí mánuði, en það var
vitnið ekki lengur í þjónustu hans, hafði ekki með
vegnum hans að sjála og kom ekki í bít hans meðan
hann var bútur í síðara skiptið. Uppl. staðf. —

Váttor:
Þ. Þjórnsson
Jónas Jónsson

Rjetti slitið
Halldór Danielsson

Rjetti útskrift staðfestis

Gjald kr. 4.25 —
þjónustuløn
kattugis og fimma-
annar. H. D.

Halldór Danielsson.

Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[Faint signature or name]

[Faint signature or name]

